

Міністерство освіти і науки України

**ДП «Київський хореографічний
коледж»**

Кафедра хореографії

(КХ (БД)4^{1/4})

Дипломний проект

На тему

«Привид душі»

Студентка 4 курсу

Кафедри хореографії

(Денна форма навчання)

Сабося Олена Сергіївна

Викладач Шляхтич Олеся Сергіївна

місто КИЇВ 2023 рік

Зміст

1. Вступ	ст. 3
2. Ідея	ст. 4
3. Тема	ст. 5
4. Мета	ст. 6
5. Цілі	ст. 7
6. Проблематика	ст. 8
7. Актуальність	ст. 9
8. Лібрето	ст. 10-17
9. Сценографічні ходи	ст. 18-19
10.Режисерська експлікація	ст. 20
11.Стилістика хореографії	ст. 21
12.Музичний супровід	ст. 22
13.Характеристика персонажів	ст. 23-24
14.Костюми	ст. 25-33
15.Сценографія	ст. 34-36
16.Хореографічний уривок	ст. 37
17.Висновки	ст. 38
18.Література	ст. 39

Вступ

Моя вистава під назвою «Привид душі» дає змогу переосмислити сенс життя та швидкоплинність часу. Вона дає змогу зрозуміти, що стається з нами, коли ми втрачаємо час просто проживаючи його. Я вважаю, це дуже важливою темою сьогодення.

Балет - це мистецтво, в якому рухи та музика поєднуються в єдиний потік, створюючи унікальне видовище. Мій необалет не виключення, він поєднує в собі красу, грацію, силу та елегантність. Він здатний захопити глядачів у світ емоцій та почуттів, передати найглибші думки та ідеї.

Ця вистава - це не тільки танець, а й історія, яка розповідає про життя та смерть, про дружбу та підтримку. Про те, що як погано не було б, і коли здається, що часу вже не має, немає сенсу боротися, треба все одно бути поруч із людьми, котрі цінують та підтримують тебе. Також не треба ставити крапку, адже ніколи не знаєш, що принесе тобі завтра.

Також в цій виставі я використала прекрасний музичний супровід, а саме, неперевершені, надзвичайно зворушливі, 2 концерти для фортепіано Дмитра Шостаковича. Саме ця музика, на мій погляд, влучно передає стан героїв та влучно підкреслює атмосферу вистави.

Декорації та костюми покликані перенести глядача в світ описаних у виставі подій.

Цією виставою, я хочу показати, яка краса танцю може бути пов'язана з музикою та драматичною сюжетною лінією, і створити єдиний гармонійний образ.

- 1. Предмет дослідження: Привид душі.**
- 2. Об'єкт дослідження: неокласичний балет, як художнє явище в хореографії.**
- 3. Методи дослідження: аналітичний, дослідницький, пошук інформації.**

Ідея

Ідея моєї вистави полягає у тому, щоб показати різницю та підхід різних людей до цінності життя та швидкоплинності часу. Та що відбувається та які пріоритети в кожного з нас, при умові, що залишилося жити зовсім недовго.

Також, хотілося показати і зробити акцент на різне відношення до життя хворих та здорових людей. Там, де один бачить нудьгу та сірість, інший бачить важливість. Що для когось, нудьга та порожнеча, для іншого сенс та можливість. Людина котра знає, що їй відведено трохи пожити життям здорових людей та згодом розуміє, що таке життя вже не для неї.

Загалом усе наше життя, це певною мірою позика у смерті. Вона оточує кожного з нас і ми не в змозі інколи нічого вдіяти. Та попри все треба мати жагу до життя, не покидати віру у себе та знаходити, приймаючи всі складнощі, що доля готує нам, будь-яку допомогу від наших близьких. Інколи ми переживаємо, що можемо їх розчарувати, або ж ранити їх не тільки діями, але й словами. Також усім нам дуже характерно не помічати та залишати все на потім й намагатися відмовлятися від будь-яких пропозицій та гарного відношення до нас. Втома від повсякдення та рутини днів, що схожі один на одного інколи просто стирає часові рамки та відчуття. Коли ти губишся у часі. І просто не залишається нічого, особливо, коли ми про це згадуємо.

Я сподіваюся, що моя вистава допоможе глядачу замислитись на таких важливих для всіх нас питаннях, які не залишать нікого байдужим.

Тема

Привид душі молодого хлопця, що зовсім неочікувано та раптово втрачає життя і переходить в інший світ та попри все з'являється, прагне кращого для людини, в котру по життю сильно закохується. Взагалі, душа кожної людини виражає нашу індивідуальну своєрідність внутрішнього світу. Хотілось би показати насамперед глядачу, що маючи бажання можливо залишити після себе слід. Адже привид нашої душі, це віддзеркалення нас самих та наших вчинків.

Своєю я виставою, я також хочу зробити акцент на сам стан нашої душі, що я вважаю певною мірою відображенням нашого життя в цілому. Якщо ми просто витрачаємо час. Смерть - це не найгірше, що може статися з людиною на мою думку. Для деяких, це слово означає кінець усьому, для інших це просто страх. Це з одного боку і поєднує наших головних героїв. Дівчина, що стає лікарем і намагається кожного дня допомагати людям, безпосередньо проходячи та споглядаючи на смерть зі сторони. Молодий хлопець же обирає професію, котра задалегідь несе за собою ризик. Однак жага до життя та цінність втраченого, певною мірою об'єднує їх. Невідомо, скільки часу відведено у кожного з нас, одна із поєднуючих тез моєї вистави, адже Лука, який кожного дня може не повернутися з польоту та Адіна, яку не тільки згодом почне вбивати хвора, а й контакт з хворими. Невже, щоби зрозуміти цінність кожного дня, людині потрібно пережити, біль, втрату чи просто близькість смерті?

Інколи, до найпростіших істин, ми доходимо лише обхідними шляхами.

Мета

Бажаним результатом моєї вистави я буду вважати, змінення глядачем відношення до власного життя. Можливо, змінення світогляду в цілому. Ми дуже звикли, що в нас завжди є час. Наступного дня, наступного тижня, через місяць, рік. А що буде, якщо забрати у нас цей час?

Постійно людям притаманно думати про гроші, в особливості, відкладаючи до кращих часів прості радощі життя. Дуже хочеться підкреслити та зацентували увагу глядача, як тісно поєднується у виставі життя і смерть. Вони в буквальному сенсі йдуть пліч-о-пліч одне з одним і врешті-решт, не існують одне без іншого. Метою являється переосмислення глядачем всіх зачеплених проблем безпосередньо абстрагувавшись від матеріальних та політичних проблем.

Перш за все, головною цілю своєї вистави я вважаю, вказати глядачу на актуальні проблеми людства в цілому. Проте зосередивши увагу на проблемі часу, з чим нам усім типово зустрічатися кожного дня, хочеться навчити людей цінувати та по-справжньому відчувати кожен день, адже іншого такого дня вже ніколи не буде. Також хочеться запобігти та уникнути, особливо загостреній на сьогоднішній темі відкладеного життя, пропонуючи глядачу через виставу, зіставивши історію та події з запропонованого твору до свого власного життя. Інколи, може стати в нагоді аналізувати помилки інших, що б не відтворити їх на власній долі.

Цілі

1. Проаналізувати виставу для повної смислової наповненості.
2. Підібрати музичний супровід та продумати його співвідношення до характерів персонажів.
3. Створити костюми та декорації.
4. Постави хореографію за певним стилістичним напрямком.
5. Створити сценографію.
6. Знайти майданчик для втілення вистави.

Проблематика

Моя вистава відповідає на дуже важливе, на мій погляд питання життєвих цінностей. Порушує та змушує замислитись про стан нашої душі.

Життєві цінності перш за все - це складний соціально- психологічний феномен, який характеризує спрямованість і зміст активності особистості, який визначає загальний підхід до себе, світу, інших людей, свого життя. А також феномен, який надає сенс і визначає напрям особистісних позицій, поведінки, вчинків. Цінності є фундаментом мотивації поведінки людей, основою цілісності соціальної системи.

Суспільство, у якому досягнуто консенсусу відносно того, що вважати цінністю, а що ні - може розглядатися як стабільна система, оскільки ліквідується головне джерело протиріч, які породжують нестабільність, катаклізми, потрясіння.

Ці проблеми здаються мені надзвичайно актуальними у сучасному світі. На мою думку, враховуючи скрутне становище навколишнього середовища, люди перестають цінувати життя та з певною особливістю, починають зневажливо відноситися до свого здоров'я й сутності свого повсякденного буття. Тим самим, своєю виставою, хотілось би підкреслити та показати глядачу цінність кожної хвили нашого життя та важливість жити в стані душевного спокою.

Вміння прислухатись до свого внутрішнього „Я,, кожного дня насичуватись духовно та розвиватись всебічно. Також дуже важливою проблемою є час. На мою думку, більшість сучасних людей не замислюються над швидкістю часу та над його цінністю. Все в нашому житті залежить від часу. На що і як ми витрачаємо наш дорогоцінний час? Адже він плине, що саме ми залишимо після себе скрізь роки?

Актуальність

Я вважаю, що моя вистава являється надзвичайно актуальною на сьогоднішній день, враховуючи у які часи ми живемо та через неймовірну кількість випробувань та проблем, з якими ми зіштовхуємося кожного дня. Можливо саме зараз, суспільству необхідно, певною мірою, підкреслення масштабних проблем навколишнього середовища, тобто оточуючого світу.

Іноді ми зовсім не надаємо значення, що кожен день особливий та він вже ніколи не повториться.

У світі усвідомлення того, що кожен момент твого життя може стати останнім, усі структури втрачають сенс та перестають бути значимі. Головне - це твоє особисте життя нічого більше. Досить „плити„ за течією життя та без кінця планувати своє майбутнє, або ж невтомно співчувати про минуле. Жити потрібно тут і зараз, тому чи можна просто не встигнути.

Раптові життєві повороти можуть вибити тебе із звичайної колії. Тим більше якщо ти їх зовсім не чекаєш. Важливо в такі моменти зберігати спокій і самовладання. Не варто зосереджуватись на дрібних проблемах і неприємностях. Варто цінувати своє життя, піклуватися про рідних і близьких. Людині слід пам'ятати, що життя не лише непередбачуване, але і швидкоплинне.

Лібрето

За основу лібрето взято життєву ситуацію із роману Еріх Марії Ремарк «Життя у позику».

Необалет «Привид душі» - необалет складається із двох дій. Поставлений на музику Дмитра Дмитровича Шостаковича. Події відбуваються на півночі Австрії, у 1966 році.

Дія перша

У невеликому містечку Лінз, що півночі Австрії, жила молода Адіна з мамою. Батька не стало, коли Адіна була ще маленькою. В нього був рак серця. Закінчивши медичну академію, дівчина влаштовується на роботу у центральну лікарню міста. Адіна була достатньо замкненою у собі і не мала друзів. Ралука була невдоволена станом Адіни, адже в дитинстві вона була достатньо відкритою та дружелюбною дитиною. Мати боялася, щоб Адіни ні в якому разі не передалась хвороба батька.

Зовсім поруч із лікарнею була розташована медична академія. Моллі та Андреа були на випускному курсі тож мали проходити практику в лікарі поблизу. Їх та ще декількох студентів на тиждень закріпили до молодого лікаря Адіни. Ввечері одного робочого дня, Моллі та Андреа верталися додому, жили вони неподалік одна одної. Поруч із ними жив молодий льотчик Лука Маєрс. Його батьки жили в іншій країні, тому він ділив домівку з найліпшим другом Іоном. Вони з Лукою товаришують ще з дитинства, їх батьки також товаришували, проте батьків Іона не стало декілька років тому. Іон працював у кав'ярні та завжди чекав на Луку, щоб після роботи разом повертатися додому. Хлопці добре дружили з Моллі та Андреа. Знайомі були ще зі школи, містечко невелике тож всі одне одного знали. Одного вечора, Лука поскаржився дівчатам на погане самопочуття і ще й на роботі його змусили пройти медичний огляд. Моллі запропонувала відвідати лікарню, де вони проходять практику, додавши, що їх куратор дуже приваблива молода дівчина. Лука посміхнувся.

Вранці Моллі, Андреа та Лука вирушили до лікарні. Іон також пішов на роботу, поруч із будинком він зустрів листоношу Макса, який щойно приніс свіжу пошту, вони швиденько обмінялися новинами та розійшлися. Дівчата сказали хлопцю йти до реєстратури, адже вони вже мали бути в кабінеті у Адіни та готуватися до робочого дня. Адіна з дівчатами почали обхід пацієнтів. Луку з реєстратури відправили в палату на очікування, щоб лікар могла його оглянути

та за потребою відправити на обстеження. Хлопець вештався у коридорі. Тим часом Адіна з дівчатами вже завершили обхід важких пацієнтів і навідалися до нових. Саме тоді вони зустріли Луку, дівчата посміхнулися, проте на обличчі Адіни посмішки не було, вона як завжди буда зосереджена на роботі та попросила хлопця повернутися до палати. Хлопець поскаржився тільки на погане самопочуття вранці та головний біль у вечері, також він намагався у трішки веселій мірі відповідати, аби хоч трішки підняти настрій Адіни, але вона була невідконтрольною. Дівчата ще трошки побули у Луки та запевнили його, що з ним усе добре і його симптоматика це звичайний вплив перепаду атмосферного тиску під час його роботи. Та хлопець вже геть забув, що у нього там боліло, адже з голови не йшла Адіна, вона дуже йому сподобалась. Вона повернулася у свій кабінет з купою паперової роботи. В той час до неї прийшла мама. Ралуку добре знали працівники лікарні. Вона трішки поспілкувалася з колегами доньки і була вражена, що всі в один голос скаржилися на вигляд Адіни. Вона кожного дня ставала все сумнішою та все більш втомленою. Мати була занепокоєна та списала все на втомленість.

Дорогою додому, Адіна несподівано втрачає свідомість. Мати дуже злякалася та кинулася одразу до доньки і намагалася привести її до тями та самотужки їй не впоратись. Ралука починає кликати на допомогу. В цю мить Лука бачить все, що відбувається та одразу кличе на допомогу чергових медичних сестер і вибігає на двір. Він миттєво бере її на руки та несе назад до лікарні, де Адіну вже чекали колеги - лікарі. Вони швидко приводять її до тями і одразу беруть кров для аналізу, щоб потім дізнатися причину втрати свідомості, адже вона була зовсім молода і це нехарактерно для її років. Проте дівчина, прийшовши до тями виправдовує своє самопочуття втомою та рушає додому, обіцяючи матері взяти вихідний. Причин недовіряти не було, адже вона і сама лікар та в змозі дати собі раду. Наступного дня Лука був дуже збентежений станом Адіни, адже він думав про неї всю ніч. Він ще ніколи не зустрічав когось схожого. Тому вранці хлопець одразу кидається на пошуки дівчини та

намагається дізнатися про самопочуття Адіни. Йому сказали, що не в праві розголошувати особисту інформацію працівників. В той час, до його палати заходять Моллі та Андреа повідомляючи йому, що його аналізи прийшли та з ним все добре і він може повертатися до роботи, а про Адіну вони нічого не знають.

Вже після обіду, Адіна приходить на роботу, одразу вирушаючи до свого кабінету. Саме там її чекає на столі аналіз крові. Подивившись на результати, вона не повірила своїм очам. Всі показники вказували на рак крові другої стадії.

Дія друга

Перед тим, як повертатися додому, вона провела на роботі ще кілька годин. Їй не вірилося, що все настільки серйозно. Дорогою додому, Адіна зустріла Луку, котрий дуже був схвильований її станом. Дівчина була незадоволена зустріччю, Адіна хотіла побути сама і хоч трішки прийти до тями, адже не збиралася нічого казати матері. Після короткої розмови, вони розійшлися. Лука був незадоволений відповіддю, Адіна виглядала досить збентеженою та похмурою. Лука прийшов додому та розповів все Іону. Хлопець зрадів, що з другом все добре та загрози життю не має, бо зовсім скоро в Луки відбудеться серйозне та складне випробування нової моделі літака. Повечерявши, Лука запропонував навідатись в гості до дівчат. Іон подзвонив Моллі. Вони обмінялися новинами, Лука розповів ситуацію з Адіною. Дівчата вже зрозуміли, що вона йому небайдужа та пообіцяли завтра на роботі все дізнатись.

Вранці вони вирушили типовим маршрутом, Іон в кав'ярню, Лука на роботу, дівчата до лікарні. Дівчати прийшли трішки пізніше та одразу побігли перевдягатися, адже Адіна вже пішла на ранковий огляд пацієнтів. Вони зайшли в кабінет, дуже квапилися, проте Моллі помітила відритий посібник з ракових захворювань. Її це здивувало і вона одразу сказала про це Андреа через те, що пацієнти хворі на рак, знаходяться у іншому крилі та під наглядом зовсім інших лікарів. Вони почали обмінюватися думками, навіщо цей посібник тут і для чого він Адіні та тієї миті до кабінету зайшла медсестра та сказала, що Адіна цікавиться, чому вони ще досі не поруч із нею. Моллі та Андреа вирішили, що поки не будуть нічого питати у дівчини. Підійшовши до посту, вони почули як двоє незнайомих їм людей, обговорювали, що Адіна звільняється і яка це буде втрата для лікарні. Вони були дуже здивовані, проте вірити усім пліткам також неправильно. Цих людей вони не знали, тому вирішили все з'ясувати в Адіні наступного дня. Під лікарнею дівчат чекав Лука та запропонував усім піти до

Іона в кав'ярню та обговорити сьогоднішній день. Прийшовши, Іон якраз закінчив свій робочий день і вони всі разом вирішили трохи побути тут. Лука почав розпитувати про Адіну, яка не йшла з його думок. Дівчата розповіли про посібник та звільнення. Він дуже переживав та почав запитувати у дівчат, які симптоми раку та чи може бути пов'язана втрата свідомості та знесилення із цим? Вони сказали, що цілком можливо. Йому не вірилось, проте прямих доказів не було. Лука спитав, чи знають вони, де живе Адіна? Він дуже хотів побачити її. Моллі сказала, що бачила їх з мамою біля будинку навпроти кав'ярні. Хлопець вибачився перед друзями та пішов до неї, сказавши Іону чекати вже вдома.

Лука рішуче чекав під будинком в очікуванні вдачі, що можливо Адіна чи Рулука вийдуть. Він навіть не знав, що саме сказати через те, що вона була достатньо замкнута у собі. Пройшло вже близько сорока хвилин, втрачаючи надію на зустріч, Лука вже думав йти додому, аж раптом він побачив Адіну. Вона привіталася і запитала, що він тут робить і як дізнався де її шукати. Хлопець намагався бути максимально ввічливим і запросив її трішки прогулятися. Вони вирішили пройти парком і Лука хотів запитати, чому вона звільняється з лікарні, адже вона сильно любить цю роботу та все життя ще попереду. Адіна не дуже погодилась, що все життя попереду і вирішила все розповісти, адже сенсу приховувати не було та Лука здавався їй хорошим. Дізнавшись правду, хлопець був просто шокований, як така молода дівчина смертельно хвора? Потім вони ще трохи поговорили про Луку, чим він займається у житті та про його почуття до неї. Він запитав чи може він проводити час з нею. Та Адіна відмовила, адже часу в неї було вкрай мало, вона мала не більше місяця. Проте Лука виявився максимально наполегливим, він продовжував чекати її біля будинку вечорами, дарував квіти та запрошував її до кав'ярні. Вона все ж таки піддається наполегливості хлопця, тим паче що пішов її останній тиждень роботи у лікарні, а крім мами та роботи в принципі нічого не було. Адіна ще не знала, як і коли зізнатися матері. Лука з Адіною почали

проводити багато часу разом. Проте її самопочуття погіршувалось, Лука розумів це, але все, що він міг приділити їй це свій час та увагу. В нього ще все життя попереду та йому це було зовсім не в радість. Одного вечора Лука вирішив усім разом зібратися в їхньому з Іоном будинку. Він покликав Моллі та Андреа і Адіну. Мати Моллі була фармацевтом та дізнавшись ситуацію, вона запропонувала передати Адіні експериментальні ліки, шкоди від них бути не може, проте це краще, ніж нічого. Дівчина подякувала, але як лікар вона розуміла, що це немає сенсу. Вони добре провели вечір, в кінці якого Лука запросив усіх до нього на роботу на випробування нової моделі літака. Він сказав, що це буде велика подія і буде організована невелика оглядова ділянка для всіх бажаючих. Всі погодились.

За тиждень настав день випробування. Адіна прийшла першою, в неї було багато почуттів, вона все думала як швидко плинув час, як багато вона ще хотіла в житті, а їй ставало все гірше, залишилося недовго. Незабаром прийшли й інші. Всі переживали, але Моллі й Андреа були впевнені у професійності хлопця та й Іон запевнив, що літак новий та добре обладнаний. Лука обійняв дівчат, поцілував Адіну і пішов до кабіни пілота. Перші хвилини, як літак здійснює у повітря. Лука повинен був зробити невелике коло навколо літального майданчику та повільно сісти. Він майстерно набирає необхідну висоту, виконує коло і має посадити літак. Проте щось йде не за планом, бо хлопець передає сигнал на базу про несправність посадочного керування. Через лічені хвили літак втрачає висоту та розбивається. На місце аварії одразу підбігають пожежники та рятувальні служби. У дівчат починається істерика, вона одразу побігли до літака, проте їх не підпускали. Іон запевняв, що все буде добре, Лука отримає хіба що декілька подряпин. Проте, все було у вогні. Загасивши вогонь, рятувальники доповіли, що хлопець помер через багаточисельні опіки та переломи. У всіх навертаються сльози, в це неможливо повірити.

Минає приблизно тиждень після катастрофи, Адіна все ж таки зізналась матері про свою хворобу. За невідомих обставин, почуття дівчини трішки покращується, але вона допускає, що це покращення перед кінцем. Одного вечора, Адіна не могла заснути і вона вирішила трішки почитати книгу, аби згаяти час, вона була втомлена і було достатньо пізно. Дівчині здалося, що вона не одна в кімнаті, але це було дивно, адже мати була за містом і вдома нікого не було. Адіна вирішила зачинити вікно та зомліла від побаченого. На підвіконні сидів Лука. Спочатку вона не повірила своїм очам, хлопець був ледь помітний. З легкою посмішкою він заговорив. Адіна замислилась, можливо вона вже спить і це тільки сон. Але це відбувалося насправді. Лука заговорив до неї. Сказав, що тепер, він спокійний і вільний. Він віддав життя за неї. В неї одразу виступили сльози, дівчина втратила свідомість.

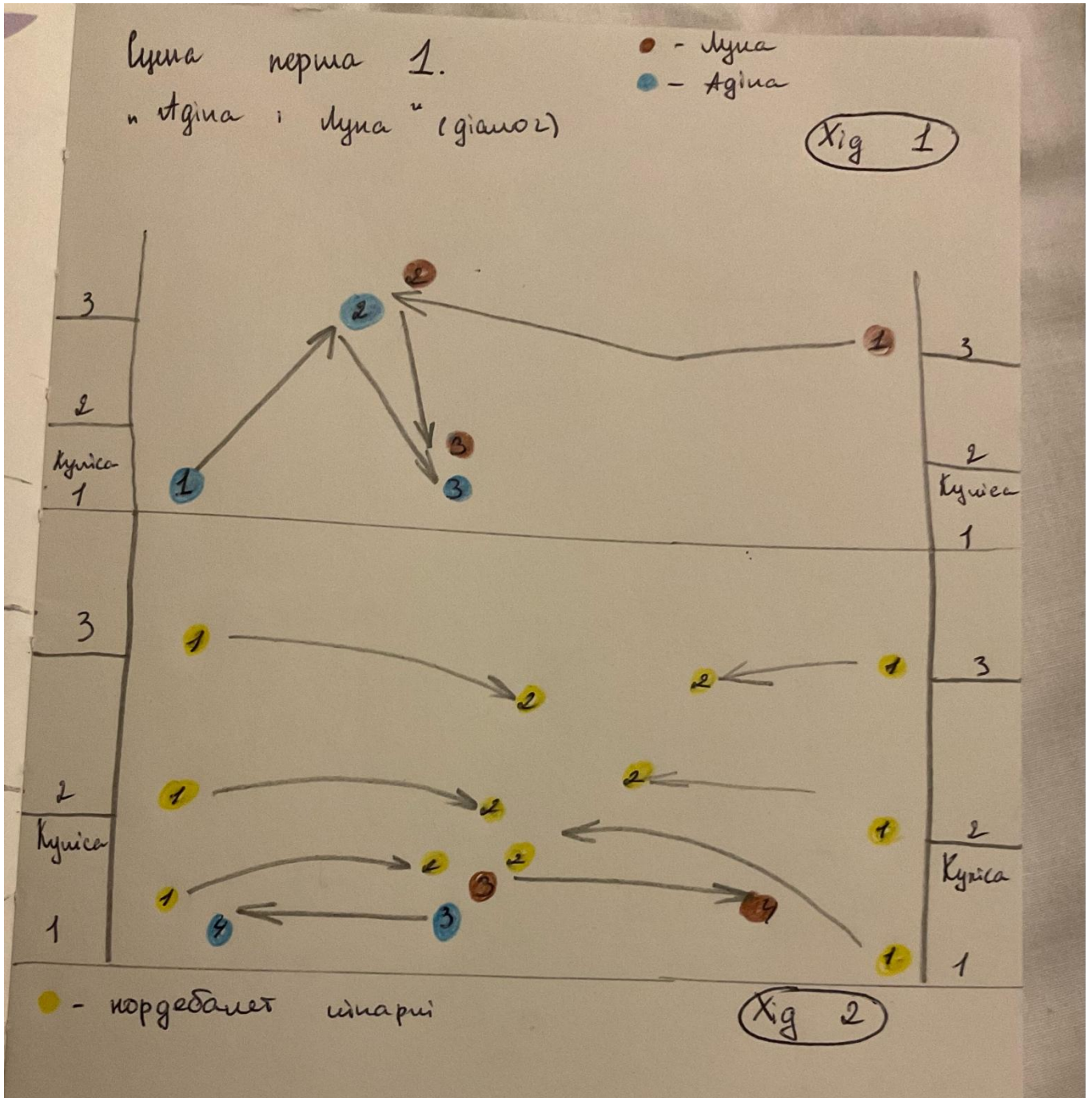
Адіна прокинулася вранці та не могла зрозуміти, що відбувається, вона відчувала себе дуже дивно. Мати щойно приїхала та одразу зайшла до доньки в кімнату. Дівчина не розуміла, що з нею відбувається. Вона вирішила навідатися у лікарню та ще раз здати кров, щоб розуміти скільки днів вона має. Здавши аналізи, Адіна попросила Моллі зателефонувати, коли буде результат, заздалегідь подякувавши і сказавши, що вона буде чекати у кав'ярні. Вона сиділа і не знала, як розуміти те, що сталося вночі. З голови найшов Лука та в особливості його слова. Що означало, віддав життя за тебе?

Іон щойно завершив робочий день та сів до Адіни за стіл. Дівчина не знала, що відповісти та лише при обійняла його. Роздався дзвінок, Іон пішов взяти слухавку. Та він одразу покликав Адіну. Дзвонила Моллі і сказала, що аналіз крові чистий, жодних захворювань або відхилень не виявлено та вона перевірили це двічі. Вона була шокована. Адіна одразу побігла додому сказати матері. Коли Ралука дізналась, вона розплакалася та сильно обійняла доньку. Це було просто якесь диво. Так багато за короткий термін трапилося у її житті, просто не вірилось. Вона дуже хотіла побачити привид душі Луки ще раз, проте

цього не сталося. Тепер Адіна зрозуміла сенс його слів. Я взяла його життя у позику.

Влітку Моллі та Андреа випускаються з академії та влаштовуються до лікарні. Адіна також повертається на роботу. «До найпростіших істин приходиш іноді обхідними шляхами».

Сценографічні ходи

Режисерська експлікація

Вихідна подія:

(Своєрідний емоційний зачин спектаклю, своєрідний камертон)

Смерть батька Адіни, а саме його хвороба, що могла і перейшла на генетичному рівні доньці та його професія, котру Адіна вирішує також освоїти і як наслідок вона стає лікарем.

Основна подія:

(Початок боротьби за наскрізну дію, набирає чинність провідна запропонована обставина)

Адіна дізнається, що в неї рак другої стадії. Знайомство з Лукою та допомога Луки, коли дівчина втрачає свідомість під лікарнею. Адіна і Лука починають зустрічатися, всі дізнаються про смертельну хворобу дівчини.

Центральна подія:

(Найвища точка у виставі боротьби за наскрізну дію)

Смерть Луки та прихід привида його душі до Адіни.

Фінальна подія:

(Завершення боротьби за наскрізну дію)

Одужання Адіни. Життя у позику Луки.

Стилістика хореографії

Стилістичним напрямком моєї хореографічної партитури є неокласичний балет. Тому що одним з провідних рухів у моїй виставі є вільне положення рук та вільний вигляд танцю на пуантах.

Що собою являє неокласичний балет?

Неокласичний балет це стиль класичного балету 20-го століття, прикладом якого є твори Джорджа Баланчина. Термін "неокласичний балет" з'являється в 1920-х роках в "Російських балетах" Сергія Дягілева у відповідь на надмірності романтизму і постромантичного модернізму. Він спирається на передову техніку російського імперського танцю 19-го століття, але позбавляє його детального оповідання і важкої театральної обстановки, зберігаючи багато ключових прийомів, такі як техніка пуантів. Загальноприйняті сьогодні риси неокласичного балету: класична техніка, збагачена вільним танцем і спортом, відсутність декорацій, зрівнюючи костюми і ролі, групи танцівників, які одночасно виконують різну хореографію в різних кінцях сцени, і, головне, безперервний, стихійний танець в повній синергії з музикою.

Я обрала даний стиль через його широкомасштабність та поєднання одразу декількох стилістичних напрямків, що на мою думку чудово супроводжує ідею моєї вистави та дає змогу вдало підкреслити рухи персонажів та сюжетність твору. Також на відміну від класичного балету у танцівників з'являється більше можливостей щодо виконання рухів та менше обмежує їх. Додатковим фактором мого вибору напрямку може слугувати також незначна, але актуальність і певною мірою іноваційність неокласичного балету. На мою думку більшість сучасних вистав ставляться або ж чисто модерн, або класичний балет.

Музичний супровід

Музичним супроводом для своєї вистави я обрала перший та другий концерти для фортепіано з оркестром Дмитра Дмитровича Шостаковича.

Перший концерт: <https://youtu.be/u0EsE1LT5ZA>

Другий концерт: <https://youtu.be/qdgnQN-PiRA>

Це неперевершені твори з неймовірною енергією та виразністю. Саме вони надихнули мене створити хореографію. Дуже влучне поєднання активної частини, що дуже лаконічно перетікає в повільну та дуже чутливу частину твору, ідеально підходить для розкриття моєї теми привида душі між двома світами.

Перший концерт складається з чотирьох частин, а саме:

- 1. Allegretto**
- 2. Lento**
- 3. Moderato**
- 4. Allegro con brio**

Така кількість частин допомагає урізноманітнити хореографію та вдало поставити для кожного персонажа, притаманну саме його образу стилістику рухів. Другий концерт складається з трьох частин:

- 1. Allegro**
- 2. Andante**
- 3. Allegro**

Перший концерт повний гострих фарб і емоційних крайнощів, Другий же - комедійний. Якщо Першому фортепіанному концерту властива стилістична різноманітність, то Другому, навпаки, - інтонаційна єдність. Обидва концерти відрізняються невимушеністю і життєрадісністю, але Перший зухваліший, Другий ж більше традиційний і так не дивує несподіваними поворотами оповідання.

Характеристика персонажів

Головні герої:

Лука Маєрс - молодий хлопець, льотчик

Іон Опрес - друг дитинства Луки, працівник кав'ярні

Адіна Фокінс - молода дівчина, лікар

Привид душі Адіни

Ралука Фокінс - мати Адіни

Другорядні герої:

Моллі Холл - студентка медичної академії

Андреа Калефі - подруга Моллі, студентка

Макс Латапіє - листоноша

Мешканці міста

Працівники лікарні

Студенти академії

Лука Маєрс - 27 річний льотчик, високий та худорлявий хлопець володіє надзвичайною харизмою, відвертий, товариський, полюбляє залицятися до дівчат та ризикувати, враховуючи професію.

Іон Опрес - 25 річний парубок, найліпший друг Луки з дитинства, невисокого зросту, вродливий та надзвичайно талановитий, працює у кав'ярні.

Адіна Фокінс - 23 річна дівчина, щойно завершивши навчання, лікар, дуже тендітна та зачинена у собі, дуже любить допомагати людям, невисокого зросту, вродлива, смертельно хвора на рак крові та дізнається про це згодом.

Ралука Фокінс - достатньо літня жінка, мати Адіни, слабка по стану здоров'я, невеликого зросту, дуже любить і турбується про Адіну, не працює.

Моллі Холл - 18 річна студентка медичної академії, дівчина сильна, товариська.

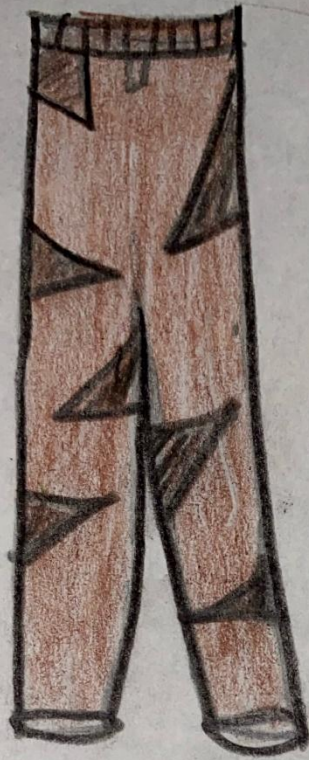
Андреа Калефі - 19 річна студентка, подруга Моллі.

Макс Латапіє - юний хлопчина 22 років, працює листоношою у невеликому містечку.

Костюми

шуба маске

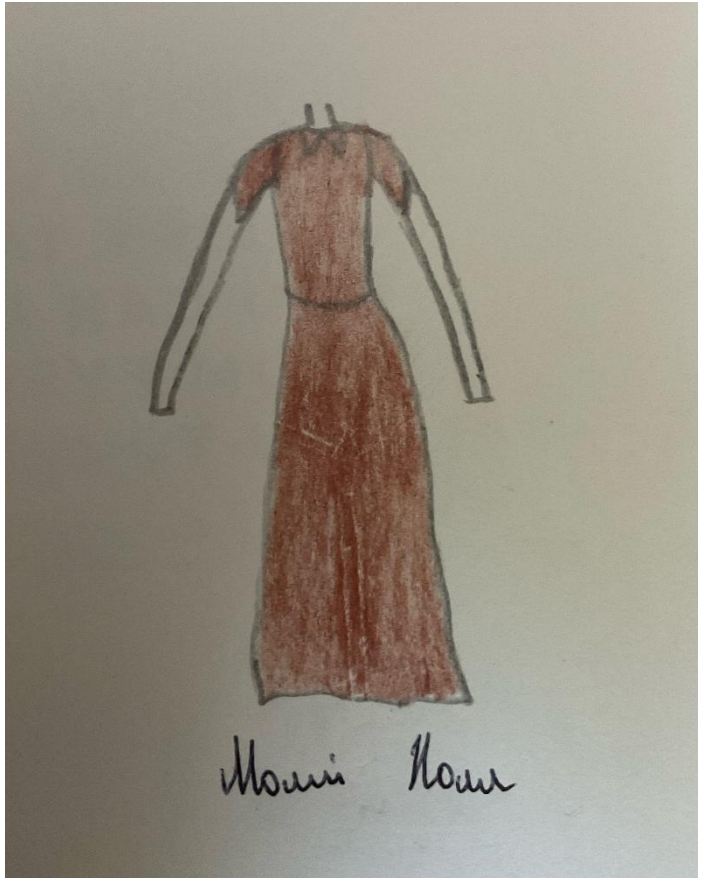
Тон Оупек

Рауца Фокинс

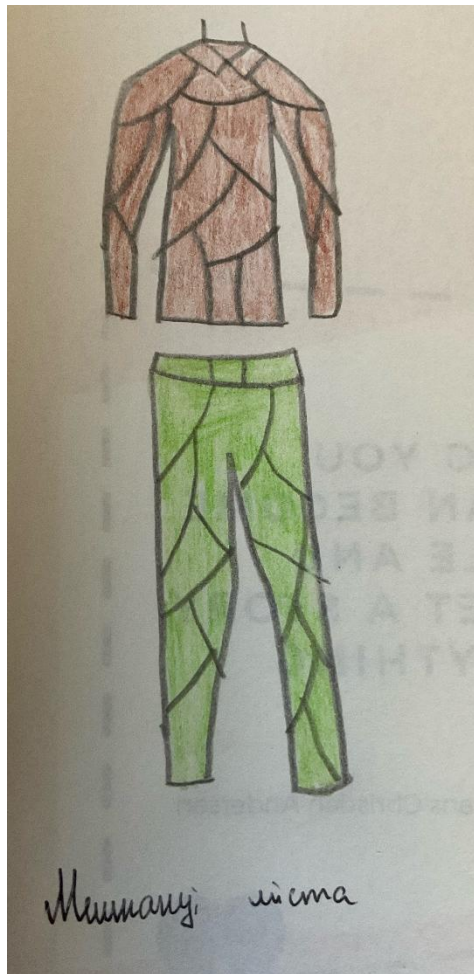
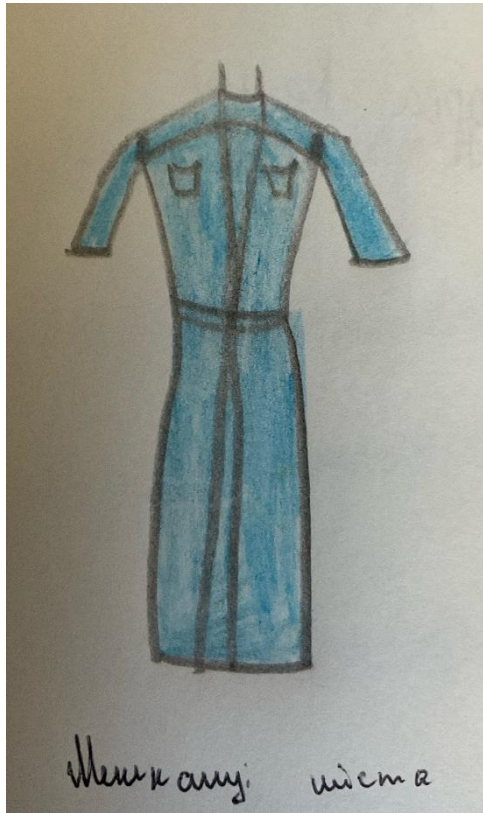
Кружег зуні

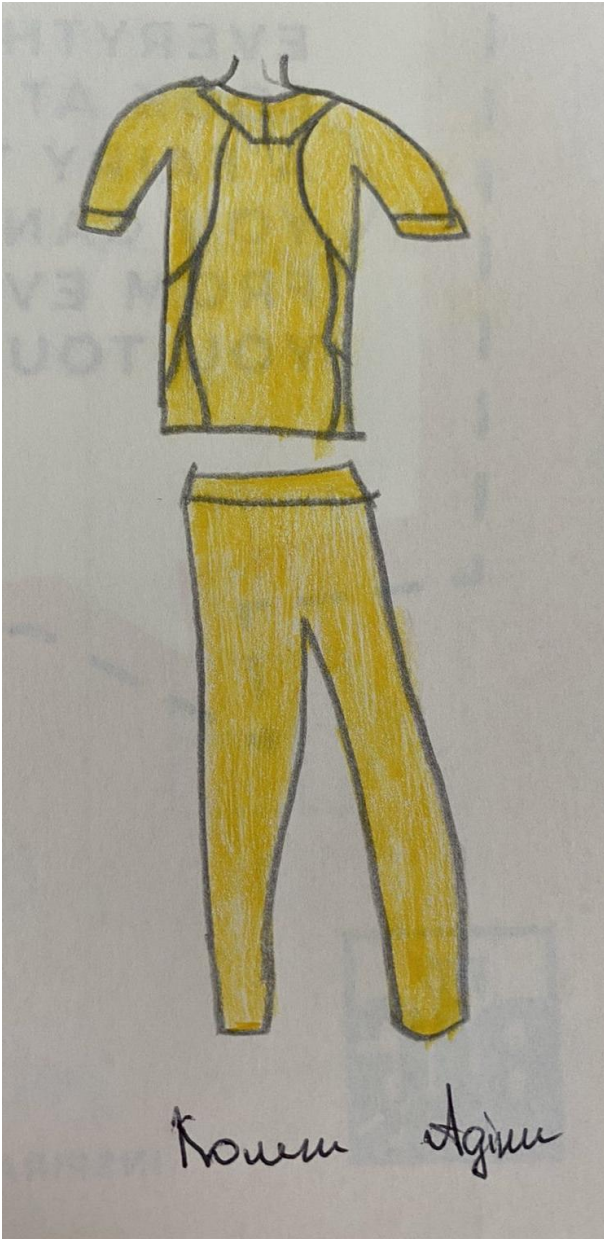

Make Namani

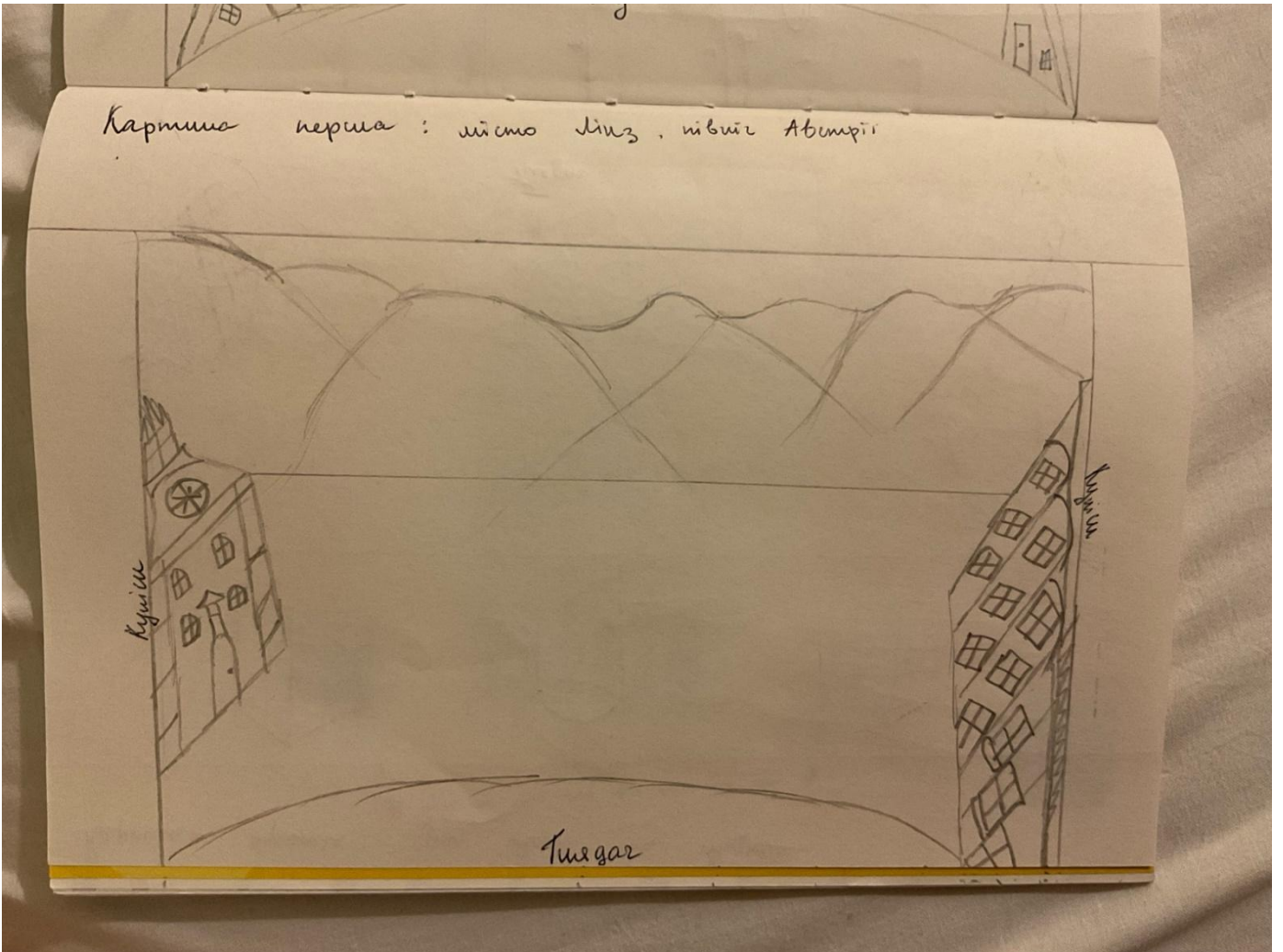

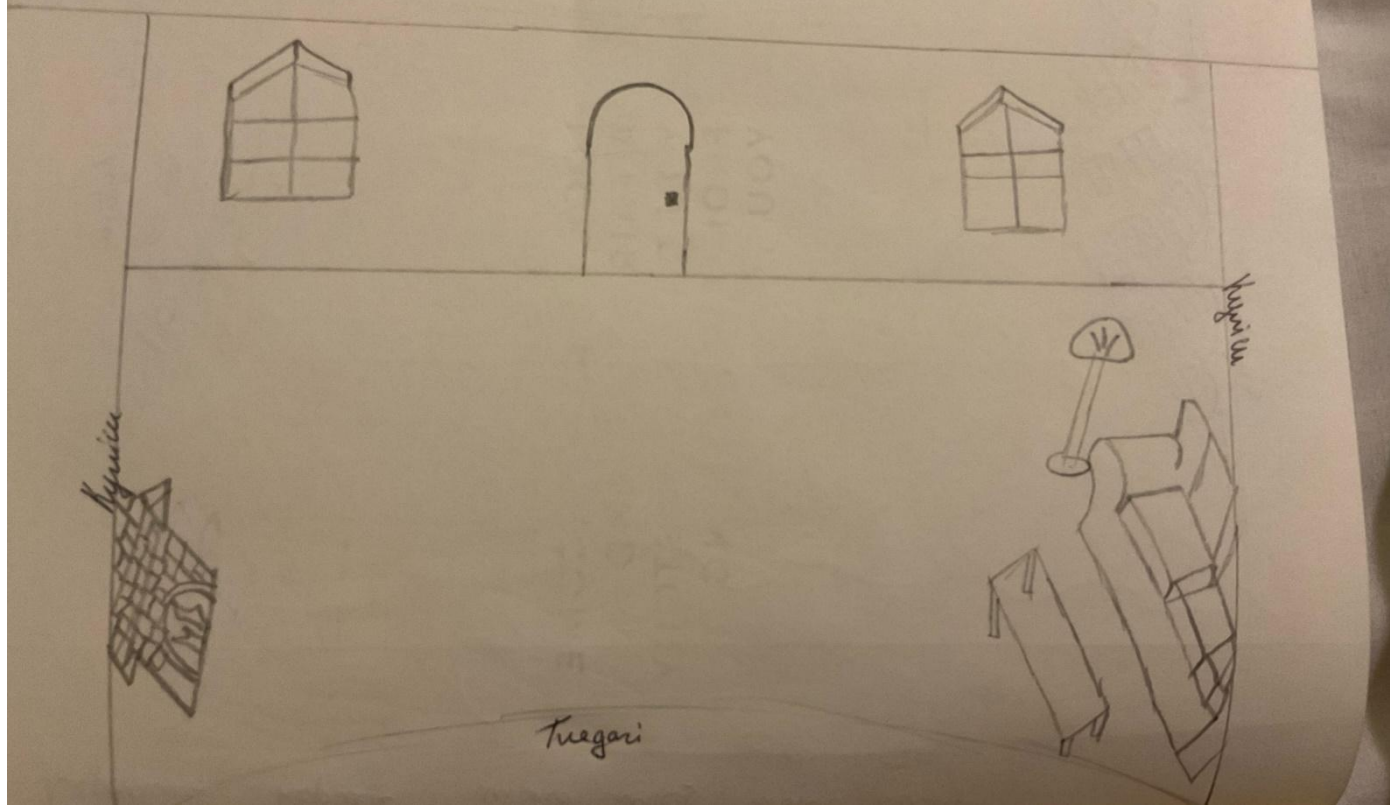

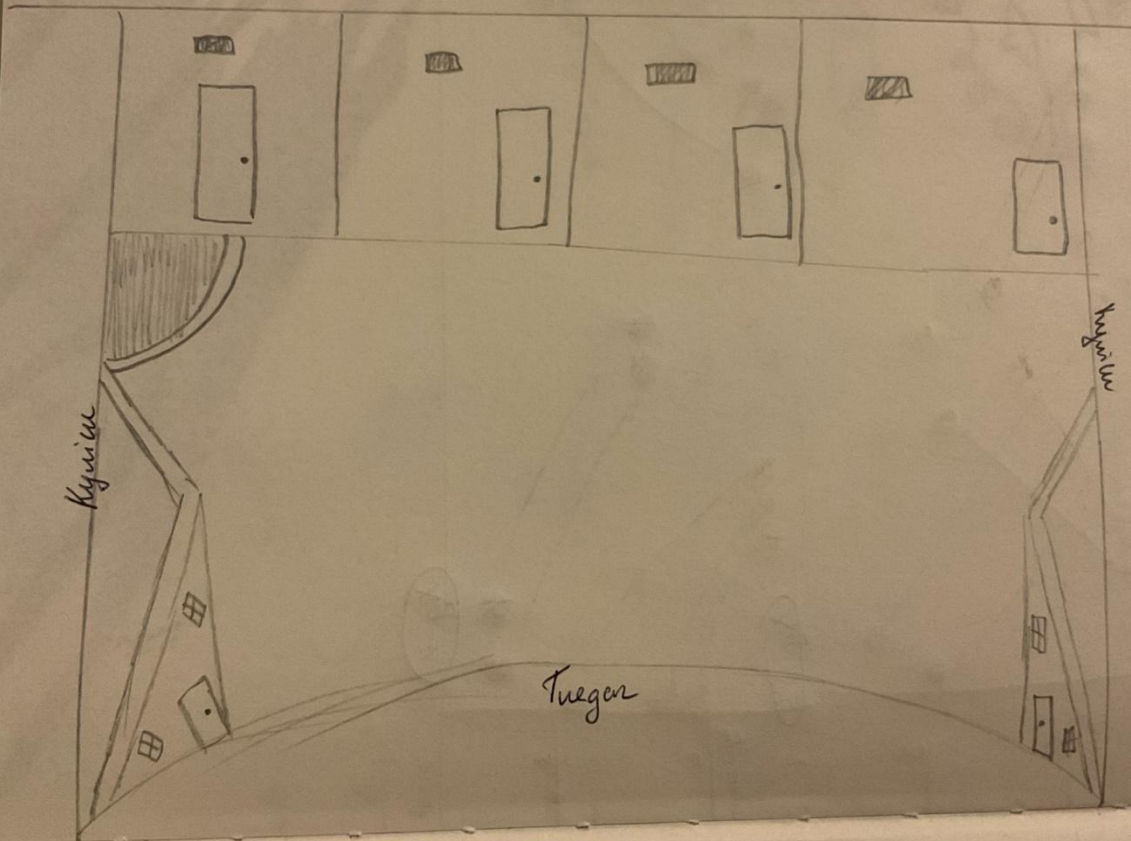
Сценографія

К ... амура : икопна
Кармина време : гив Маии ме Ангера

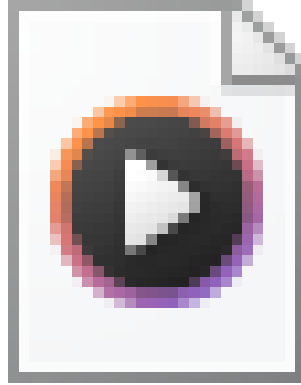
Картина гряда : икоря

Картина перца : ичмо линз , ибиз Абумпи

Хореографічний уривок

Уривок дуету Адіни з приви́дом душі.

Привид.mp4

Висновки

На мою думку, вистава дозволяє глядачу переосмислити своє життя в цілому та звернути увагу на дрібні цінності та швидкоплинність часу. Я прагну, щоб у людей, після побаченого залишилося розуміння того, як життя та смерть тісно пов'язані між собою. Також у певній мірі вистава сприяє зміненню світогляду, на що і як саме ми витрачаємо час і чи варто постійно собі відмовляти та відкладати все на потім. Продемонструвавши відсутність у виставі та взагалі у сюжеті політичного та матеріального контексту, щоб повністю сконцентрувати увагу на психологічній складовій. Прагнучи позбавити суспільство від нав'язливих сірих буднів для здобуття матеріального статку, забуваючи про душевний стан. Потрібно жити, цінувати, любити кожен мить свого життя, адже ніколи не знаєш, що буде завтра і чи буде взагалі завтра? Варто цінувати все і всіх, хто поруч із тобою і кожного дня не забувати, що у тебе на душі і в якому стані ти відчуваєш її.

Література

Еріх Марія Ремарк «Життя у позику»

<https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=3901>

Цитати:

„Хто нічого не очікує, той ніколи не буде розчарований,,

„Наше нещастя полягає в тому, що ми віримо, будім маємо право на життя,,

„Пропорції міняються місцями, дрібниці набирають ваги, а важливі речі стають другорядними,,

Поняття неокласичного балету

<https://ballettristic.com/kak-zarozhdalsya-neoclassicheskiy-balet/>

Концерти Дмитра Шостаковича

<https://www.runyanprogramnotes.com/dmitri-shostakovich/piano-concerto-no-2-f-major-op-102>

<https://mendelbookinist.livejournal.com/1459.html>

Поняття про людську душу

<https://mamayeva-sloboda.kyiv.ua/publ/dusha-vnutrishnya-sutnist-lyudyny/>

<https://esu.com.ua/article-19652>